

Kvindes Formuesraadighed, Loven om Foranstaltninger til Døvsstummes Undervisning, Loven om Bands Afledning og Afbenyttelse, Loven om Statens Overtagelse af de sjællandske Jernbaner, Loven om Foranstaltninger imod smitsomme Sygdommes Udbredelse, Tolbvesenets Vønningslov m. fl. Naar man derhos ser hen til de senere forelagte Lovforslags Bestaafenhed og Affattelse, saa forekommer det os, at der ikke er den ringeste Grund til at tvivle om, at det maatte kunne lykkes at faae Samstemning tilveiebragt om disse Forslag mellem samtlige Lovgivningsmagtens 3 Faktorer, og det er der jo saa meget mindre Grund til at betvivle, som baade Regjeringen og Landstinget fuldt ud have viist, at de vare villige til at gjøre Indrømmelser ligeoverfor de i det andet Thing fremsatte Ansuelser og Onsker, Indrømmelser saa langt, som man med Billighed kunde forlange, og saa langt, som Regjeringens og Landstingets Overbevisning tillod dem at gjøre. Jeg skal i den Anledning blot minde om enkelte Love, f. Ex. Loven om Bands Afledning og Afbenyttelse, Loven om Sparekasser, Loven om Kreditforeninger for mindre Grundeieendomsbefiddere, og endelig skal jeg henlede Opmærksomheden paa det i det andet Thing hvilende Forslag til en Fiskerilov, som jo af Regjeringen er fremsat næsten i samme Stikelse, hvori det blev vedtaget i forrige Samling i det andet Thing. Saa længe som man i det andet Thing ikke har gjort sig den Uleilighed at overveie og udtale sig om de der fremlagte Lovforslag, kan man efter min og mine Medforslagsstilleres Formenting paa ingen Maade lægge Ansvar over paa Regjeringen. Men spørger man nu, hvor Grunden maa søges, staar det rigtignok som utvivlsomt for os, at den maa søges andetsteds, paa et andet Punkt, nemlig deri, at man fra den anden Side ikke lægger tilstrækkelig Vægt paa at følge den samme Fremgangsmaade, som altid har været fulgt her i Landstinget, nemlig at holde sig alene til de forelagte Lovforslag, nøiagtig og samvittighedsfuldt at granske dem efter deres Indhold og derefter vedtage dem efter det Resultat, som man er kommen til ved denne Granskning, uden Hensyn til, hvilke Ministre der har forelagt dem. Folkethinget fastholder derimod den samme Fordring, der indeholdes i dets

Adreſſe til Hans Majestæt Kongen af 31te Marts 1873, nemlig at Hans Majestæt Kongens Ministerium til enhver Tid skal være i Overensstemmelse med Flertallet i det andet Thing uden Hensyn til Landstinget. Mod denne Opfattelse af den Landet givne grundlovsmæssige Ordning tillod Landstinget sig i 1873 at nedlægge en Indsigelse ved den Adreſſe, som Landstinget indgik med til Hans Majestæt Kongen, og i sit Svar paa Landstingets Adreſſe udtalte Hans Majestæt, at den af Folkethinget vedtagne Adreſſe var udgaaet af en Misforstaaelse af den ved Grundloven givne forfatningsmæssige Ordning. Den af Folkethinget vedtagne Adreſſe indeholder efter vor Overbevisning, om end i andre Ord, den samme Fordring som Adreſſen af 1873, og efter vor Formenting er der saa fuld Jøie for Landstinget til at gjentage den Indsigelse, som det tillod sig at frembære for Hans Majestæt i 1873. Der er jo Grund til at antage, at Hans Majestæt stadig vil fastholde den samme Opfattelse af den grundlovsmæssige Ordning her i Landet, som han nærede i 1873, og at det vedblivende vil være hans Opgave ved Valget af sine Ministre, ligesom det hidtil har viist sig, at sørge for, at den grundlovsmæssige Ordning bliver opretholdt i sin fulde Udstrækning. Udtrykket for de Ansuelser, jeg her har tilladt mig at udtale, findes i det Forslag til en Adreſſe til Hans Majestæt Kongen, som vi have tilladt os at indbringe her i Thinget, og som jeg nu skal tillade mig at anbefale til det høie Things Vedtagelse.

Fermansen: Det var ikke med Tilfredsstillelse og endnu mindre med Haab, jeg modtog Underretning om, at Thingene denne Gang vilde vedtage forskjellige Adreſſer mod Slutningen af denne Samling. Erfaringen har lært mig, at det er sjældent, at der kommer Noget, ialtsaa noget Godt ud af flige Udtalelser. Adreſſer maa jo gjerne holdes, for at saa Mange som muligt kunne enes om dem, i de almindeligste Udtryk. Derfor undgaa de ikke let den Skæbne, at der læses ligesaa Meget imellem som i Vinierne, og derved blive de lidet stikkede til i en Stridens og Uredets Tid som denne at klare, snarere stikkede til at indvikle Sagen. De tvende Adreſſer, som de to forskjellige Ting have